

עין משפט
נר מצוה

קבב א מיי פ"ג מהל' עבדים הל"ג סמג לאוין טו:

קבב ב מיי שם הל"ד:

קבב ג מיי שם הל"ו:

קבב ד מיי פ"ה שם הלכה י סמג לאוין לה טור שו"ע יו"ד סימן קמו סעיף א:

קבו ה מיי שם פ"ג הלכה ה:

קבו ו ד ה ט מיי שם הלכה ג:

קבב י מיי פ"ח מהל' מעשה קרצנות

הלכה ב סמג לאוין שלג:

קבבב ב ל מיי פ"ב מהל' שחיטה הלכה טו

סמג עשין סג טור שו"ע יו"ד סימן ד סעיף א:

ס:

וְלִיחֻשׁוֹב נמי זורק. פירש הקונטרס בשלמא מקבל ומוליך משום דלא אשכחן דליהוו עבודה הנעשות לשם עבודת כוכבים כדאשכחן גבי ניסוך ישמו יין נסיכס והיינו כר' יהודה דדריש בספרי להאי קרא דיין אכל ר' נחמיה מוקי לה בישראל ומיהו לרבי נחמיה בלאו הכי אשכחן קראי דדברי קבלה וקטר לבעל והסך נסיכס לאלהים אחרים (ירמיה ו): **זֹבַח** זֹאֲלֵהִים יִחְרַם. פ"ה כל אלהים במשמע אפילו שלא כדרכה מדלג כתיב עוֹזֵד לְאֱלֹהִים צוֹזִיחַה יִחְרַם וְלֹא הִיָּה יִכּוֹל לִפְרֹשׁ דַּע"כ לשלג כדרכה אמא דאי לכדרכה מוילך ויעבוד נפקא דה"א לעולם לכדרכה וצא ללמדך על הכלל דאפי' כדרכה לא מתייצה אלג בעבודת פנים: **הַמִּקְטָר** והמנסך מניין ת"ל **בְּלִתי לֹה' לָבִדוּ**. תימנה בדסמוך יליף מייאמת זביחה ללמד על הכלל כולו וי"ל דאי לאו בלתי לה' לצדו ה"א מה זביחה שהיא עבודת דס ואמא לרביי זורק אכל מקטר ומנסך לא:

מְנִיין לרבות השתחואה. וא"ת ת"ל מדליתקש לזביחה דכתיב (שמות 3) וישתחוו לו ויזבחו לו כדיליף (לקמן דף סג). האומר אלי אתה דכתיב ויאמרו לו אלה אלהיך ישראל וי"ל דהתם הוי כדרכה דאומו עגל אורחיה צוֹזִיחַה הוה והא דיליף מהתם אלי אתה משום דאלי אתה אורחיה בכל עבודת כוכבים:

אֶזְחָרָה מניין. וא"ת ות"ל מהיכא דנפקא לי' אזהרה למגפף ומנשק מלג מעבדס כדפ"ה במתני' וי"ל דאי אמא לאזהרה דהשתחואה לא הוה מוקמינן ליה למגפף ומנשק: רש

פנים וחייבין עליה מיתה אף כל שהיא עבודת פנים וחייבין עליה מיתה יצאה השתחואה לידון בעצמה יצאה זביחה לידון על הכלל כולו אמר מר הייתי אומר בזובח קדשים בחוץ הכתוב מדבר זובח קדשים בחוץ כרת הוא סלקא דעתך אמינא כי אתרו ביה קטלא כי לא אתרו ביה כרת קמ"ל אמר ליה רבא בר רב חנן לאביי אימא יצאה השתחואה ללמד על הכלל כולו וכי תימא זובח למה לי לגופיה דמחשבין מעבודה לעבודה דאיתמר ב' השוחט בהמה לזרוק דמה לעבודת כוכבים ולהקטיר חלבה לעבודת כוכבים דרבי יוחנן אמר

זורק. דבשלמא מקבל ומוליך לא קשיא לן אע"ג דעבודות פנים הס דלא אשכחן דלהוו עבודות הנעשות לשם עבודת כוכבים כדאשכחן הך זביחה ויזבחו לו (שמות 3) קטור אשר חלב זבחימו יאכלו (דברים 3) ניסוך ישמו יין נסיכס (שם) ומיהו דס אשכחן בעבודת כוכבים כל אסך נסיכיהס מדס וכיון דגמרינן דכל עבודות פנים חייבין בהס אף שלא כדרכה נתיייה נמי: **אמר אביי זורק בכלל ניסוך**. דמתני' דהא קרא נמי ניסוך קרייה: **מנא הני מילי**. דמחייב בהני עבודות אף בשלא כדרכה: **אינו נאמר זובה יחרם הייתי אומר**. באזיו זביחה צא הכתוב לענוש מיתה ודאי בזובח קדשים בחוץ קאמר שמצינו שהזכיר עליהס במקום אחר (ויקרא יז). ולקמן פריך הרי כבר פרשו להס עונש אחר ונכרת דכתיב גבי שחטי חוץ [שם]: **ס"ל לאלהים יחרם**. דצא הכתוב לענושו מיתה דהאי יחרם לשון מיתה דכתיב (ויקרא ט) כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת. וזבח לאלהים כל אלהים במשמע ואפילו שלא כדרכה מדלג כתיבי בשלון עבודה עובד לאלהים צוֹזִיחַה יִחְרַם שמע מינה אפילו אינה עבודה שלו קאמר וכל עבודות שבעולם לכדרכה נפקא לן בהו מיתה מוילך ויעבוד וגו' דמשמע דצר שהוא עבודה לו: **בלתי לה' לצדו ריקן**. ועטל כל העבודות מלעבדה בהן ונתנן לשם המיוחד. משמע דאכל עבודות הראויות לשם קאמר: **לפי שיצאה זביחה**. בפירוש מכלל שאר עבודות שנכללו בכלל וילך ויעבוד ומדה היא בתורה דדצר שהוא בכלל ויצי מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יא אלא ללמד על הכלל כולו יא שאין הכלל הוה מחייב אלא עבודה הדומה לצובח שהוא עבודת פנים. ומהשתא לא נפקא לן דליחייב אהשתחואה שלא כדרכה דלאו עבודה היא צפנים מניין לרבות השתחואה: ה"ג בספרי(י) **ס"ל וילך ויעבוד אלהים אחרים וישתחו להם**. דעל כרחיך לשלג כדרכה קאמר דאי דרכה לעבדה צך בכלל ויעבוד הוא: **עונש שמענו**. דכתיב ביה וסקלתם דלעיל: **אזהרה מניין ס"ל כי לא תשחטוה לאל אחר**. והאי נמי אס אינו ענין לכדרכה תנהו ענין לשלג כדרכה. וספריס דכתוב בהו י' (כי) לא תשחטוה שיבוס הוא דהא מיתה הכא לא כתיבא: **יכול שאני מרבה וכו'**. דנימא השתחואה שיציא מן הכלל ללמד על הכלל כולו יא דמה השתחואה מיוחד שהיא דרך כבוד ויציחה הלא דרך כבוד הוא ומהשתחואה נפקא ליה אלג היא צאתה ללמד על הכלל לומר לך זביחה בכלל היתה ויצאה מן הכלל להקיש לה כל הנכללות עמה ולומר לך מה זביחה מיוחדת עבודה פנים אף כל שהיא עבודת פנים חייבין עליה בחוץ לעבודת כוכבים ומשום דהשתחואה לא נפקא לן מהכא לחיוצא הוצרכה השתחואה לחזור וללכת כדי לדון בענמה לצדה שיתחייבו עליה ואע"פ שאין חייבין כיוצא בה ויצאה זביחה ללמד על הכלל כולו: **סד"א**. האי יחרם אמא לאורויי לן דאי אתרו ביה לקטלא וכרת כי לא אתרו ביה הוא דלגבי שבת ועבודת כוכבים ועריות: ה"ג **ס"ד אמינא אסרו ביה קטלא ולא אסרו ביה כרת קמ"ל: אימא יצאה לן השתחואה ללמד על הכלל**. ומתרכי מגפף ומנשק וכל שהוא דרך כבוד כהשתחואה. ה"א (א) וא קשיא ל' לתנא א"כ וצח למאי אמא תיפוק ל' מהשתחואה דהא עבודת כבוד הוא: **לגופיה**. אמא ולאורויי דאפי' לא שחט שחיטה ענמה לעבודת כוכבים אלא שוחט לעצמו ותשכ בה ע"מ לזרוק דמה לעבודת כוכבים חייב ואפי' לא זרק: **דמחשבין מעבודה לעבודה**. כלומר דמחשבה שהוא מחשב בשעת עבודה זו על עבודה אחרת מחשבה היא להתחייב עליה:

וְלִיחֻשׁוֹב נמי זורק. פירש הקונטרס בשלמא מקבל ומוליך משום דלא אשכחן דליהוו עבודה הנעשות לשם

עבודת כוכבים כדאשכחן גבי ניסוך ישמו יין נסיכס והיינו כר' יהודה דדריש בספרי להאי קרא דיין אשכחן קראי דדברי קבלה וקטר לבעל

והסך נסיכס לאלהים אחרים (ירמיה ו): **זֹבַח** זֹאֲלֵהִים יִחְרַם. פ"ה כל אלהים במשמע אפילו שלא כדרכה מדלג כתיב עוֹזֵד לְאֱלֹהִים צוֹזִיחַה יִחְרַם וְלֹא הִיָּה יִכּוֹל לִפְרֹשׁ דַּע"כ לשלג כדרכה אמא דאי לכדרכה מוילך ויעבוד נפקא דה"א לעולם לכדרכה וצא ללמדך על הכלל דאפי' כדרכה לא מתייצה אלג בעבודת פנים: **הַמִּקְטָר** והמנסך מניין ת"ל **בְּלִתי לֹה' לָבִדוּ**. תימנה במדקוליס זו היא עבודתה: **ג'מ' מאי** אחד העובד אמר רבי ירמיה 'הכי קאמר אחד העובד כדרכה ואחד המזבח ואחד המקטר ואחד המנסך ואחד המשתחוה ואפילו שלא כדרכה וליחשוב נמי זורק אמר אביי 'זורק היינו מנסך דכתיב 'בל אסך נסכייהם מדס מנהני מילי דתנו רבנן אילו נאמר ²זובח יחרם הייתי אומר בזובח קדשים בחוץ הכתוב מדבר תלמוד לומר לאלהים בזובח לעבודת כוכבים הכתוב מדבר אין לי אלא בזובח מקטר ומנסך מניין ת"ל בלתי לה' לבדו ריקן העבודות כולן לשם המיוחד לפי שיצאה זביחה לידון בעבודות פנים מניין לרבות השתחואה ת"ל ³וילך ויעבוד אלהים אחרים וישתחו להם וסמך ליה ⁴והוצאת את האיש ההוא וגו' עונש שמענו אזהרה מניין ת"ל ⁵כי לא תשתחוה לאל אחר יכול שאני מרבה המגפף והמנשק והמנעיל ת"ל זובח זביחה בכלל היתה ולמה יצאה ⁶להקיש אליה ולומר לך מה זביחה מיוחדת שהיא עבודת

מתני' העובד עבודת כוכבים "אחד העובד ואחד המזבח ואחד המקטר ואחד המנסך ואחד המשתחוה ואחד המקבלו עליו לאלוה והאומר לו אלי אתה "אבל המגפף והמנשק והמכבד והמרבץ והמרחץ והסך והמלביש והמנעיל עובר בלא תעשה ה'הפוער והמקיים בשמו עובר בלא תעשה ה'הפוער עצמו לבעל פעור זו היא עבודתה הזורק **אבן** ⁶למקדולים זו היא עבודתה: **ג'מ' מאי** אחד העובד אמר רבי ירמיה 'הכי קאמר אחד העובד כדרכה ואחד המזבח ואחד המקטר ואחד המנסך ואחד המשתחוה ואפילו שלא כדרכה וליחשוב נמי זורק אמר אביי 'זורק היינו מנסך דכתיב 'בל אסך נסכייהם מדס מנהני מילי דתנו רבנן אילו נאמר ²זובח יחרם הייתי אומר בזובח קדשים בחוץ הכתוב מדבר תלמוד לומר לאלהים בזובח לעבודת כוכבים הכתוב מדבר אין לי אלא בזובח מקטר ומנסך מניין ת"ל בלתי לה' לבדו ריקן העבודות כולן לשם המיוחד לפי שיצאה זביחה לידון בעבודות פנים מניין לרבות השתחואה ת"ל ³וילך ויעבוד אלהים אחרים וישתחו להם וסמך ליה ⁴והוצאת את האיש ההוא וגו' עונש שמענו אזהרה מניין ת"ל ⁵כי לא תשתחוה לאל אחר יכול שאני מרבה המגפף והמנשק והמנעיל ת"ל זובח זביחה בכלל היתה ולמה יצאה ⁶להקיש אליה ולומר לך מה זביחה מיוחדת שהיא עבודת

זורק. דבשלמא מקבל ומוליך לא קשיא לן אע"ג דעבודות פנים הס דלא אשכחן דלהוו עבודות הנעשות לשם עבודת כוכבים כדאשכחן

הך זביחה ויזבחו לו (שמות 3) קטור אשר חלב זבחימו יאכלו (דברים 3) ניסוך ישמו יין נסיכס (שם) ומיהו דס אשכחן בעבודת כוכבים כל אסך נסיכיהס מדס וכיון דגמרינן דכל עבודות פנים חייבין בהס אף שלא כדרכה נתיייה נמי: **אמר אביי זורק בכלל ניסוך**. דמתני' דהא קרא נמי ניסוך קרייה: **מנא הני מילי**. דמחייב בהני עבודות אף בשלא כדרכה: **אינו נאמר זובה יחרם הייתי אומר**. באזיו זביחה צא הכתוב לענוש מיתה ודאי בזובח קדשים בחוץ קאמר שמצינו שהזכיר עליהס במקום אחר (ויקרא יז). ולקמן פריך הרי כבר פרשו להס עונש אחר ונכרת דכתיב גבי שחטי חוץ [שם]: **ס"ל לאלהים יחרם**. דצא הכתוב לענושו מיתה דהאי יחרם לשון מיתה דכתיב (ויקרא ט) כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת. וזבח לאלהים כל אלהים במשמע ואפילו שלא כדרכה מדלג כתיבי בשלון עבודה עובד לאלהים צוֹזִיחַה יִחְרַם שמע מינה אפילו אינה עבודה שלו קאמר וכל עבודות שבעולם לכדרכה נפקא לן בהו מיתה מוילך ויעבוד וגו' דמשמע דצר שהוא עבודה לו: **בלתי לה' לצדו ריקן**. ועטל כל העבודות מלעבדה בהן ונתנן לשם המיוחד. משמע דאכל עבודות הראויות לשם קאמר: **לפי שיצאה זביחה**. בפירוש מכלל שאר עבודות שנכללו בכלל וילך ויעבוד ומדה היא בתורה דדצר שהוא בכלל ויצי מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יא אלא ללמד על הכלל כולו יא שאין הכלל הוה מחייב אלא עבודה הדומה לצובח שהוא עבודת פנים. ומהשתא לא נפקא לן דליחייב אהשתחואה שלא כדרכה דלאו עבודה היא צפנים מניין לרבות השתחואה: ה"ג בספרי(י) **ס"ל וילך ויעבוד אלהים אחרים וישתחו להם**. דעל כרחיך לשלג כדרכה קאמר דאי דרכה לעבדה צך בכלל ויעבוד הוא: **עונש שמענו**. דכתיב ביה וסקלתם דלעיל: **אזהרה מניין ס"ל כי לא תשחטוה לאל אחר**. והאי נמי אס אינו ענין לכדרכה תנהו ענין לשלג כדרכה. וספריס דכתוב בהו י' (כי) לא תשחטוה שיבוס הוא דהא מיתה הכא לא כתיבא: **יכול שאני מרבה וכו'**. דנימא השתחואה שיציא מן הכלל ללמד על הכלל כולו יא דמה השתחואה מיוחד שהיא דרך כבוד ויציחה הלא דרך כבוד הוא ומהשתחואה נפקא ליה אלג היא צאתה ללמד על הכלל לומר לך זביחה בכלל היתה ויצאה מן הכלל להקיש לה כל הנכללות עמה ולומר לך מה זביחה מיוחדת עבודה פנים אף כל שהיא עבודת פנים חייבין עליה בחוץ לעבודת כוכבים ומשום דהשתחואה לא נפקא לן מהכא לחיוצא הוצרכה השתחואה לחזור וללכת כדי לדון בענמה לצדה שיתחייבו עליה ואע"פ שאין חייבין כיוצא בה ויצאה זביחה ללמד על הכלל כולו: **סד"א**. האי יחרם אמא לאורויי לן דאי אתרו ביה לקטלא וכרת כי לא אתרו ביה הוא דלגבי שבת ועבודת כוכבים ועריות: ה"ג **ס"ד אמינא אסרו ביה קטלא ולא אסרו ביה כרת קמ"ל: אימא יצאה לן השתחואה ללמד על הכלל**. ומתרכי מגפף ומנשק וכל שהוא דרך כבוד כהשתחואה. ה"א (א) וא קשיא ל' לתנא א"כ וצח למאי אמא תיפוק ל' מהשתחואה דהא עבודת כבוד הוא: **לגופיה**. אמא ולאורויי דאפי' לא שחט שחיטה ענמה לעבודת כוכבים אלא שוחט לעצמו ותשכ בה ע"מ לזרוק דמה לעבודת כוכבים חייב ואפי' לא זרק: **דמחשבין מעבודה לעבודה**. כלומר דמחשבה שהוא מחשב בשעת עבודה זו על עבודה אחרת מחשבה היא להתחייב עליה:

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

מתני' **אחד העוזה**. מפרש בגמרא: **אחד המזבח ואחד המקטר וכו'**. ובגמרא מוקים לה לכולה מתנימין בשאין דרכה של אותה עובדת כוכבים לעבדה צך ואפ"ה אהך עבודות מיחייב כדיליף לה צזרייתא: **והמקבלו עליו באלוה**. ואפי' אמירה בעלמא כגון האומר לו אלי אתה דליתקש לזביחה דכתיב (שמות 3) וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל. ל"א והמקבלו לאלוה שלא צפניו והאומר לו אלי אתה צפניו ותנא סיפא לגלויי רישא דאי תנא רישא הוה אמינא הני מילי צפניו אכל שלא צפניו לא תנא סיפא צפניו מכלל דרישא שלא צפניו ואפ"ה חייב: **אכל המגפף והמנשק**. שלא כדרכה: **עובר בלא תעשה**. דלא מעבדס יתירא כתיבי חד דצברות ראשונות⁴ ואחרונות⁵ ומד לא תשחטוה לאלהיהס ולא מעבדס ולא תעשה כמעשההס (שמות כג) אס אינו ענין לכדרכה תנהו ענין לשלג כדרכה אכל מיתה לא מיחייב בשלא כדרכה אלא הני דפרט בהו קרא: **הנודר בשמו**. בלשון נדר קונס עלי כל פירות שבעולם צסם עבודת כוכבים פלונית אס ארצן: **והמקיים צממו**. שבעה נשבעס) מתרגס מקיים: **עובר בלא תעשה**. ושס אלהים אחרים לא תזכירו (שם): **הפוער עצמו**. מתריץ רעי צפניו וזהו עבודתו ומייב עליו ¹מיתה: **מקדולים**. מלדדין שלג אבנים אחת מכאן ואחת מכאן ואחת מלמעלה על גביהן וקורין אותס מקדולים ועובדין אותה צוריקת האבנים: **ג'מ' מאי אחד העוזה**. אטו כל הני לאו עובד מינה: **אחד העוזה**. כל עבודה אף גפוף ונשוק אף דרך ציון כדרכה ומייב מיתה דכתיב" וילך ויעבוד אלהים אחרים וכתיב צתירה וסקלתם צבאבים ואזהרתיה מהכא ופן תדרוש לאלהיהס לאמר איכה יעבדו הגוים האלה אמ אלהיהס וגו' (דברים יב) דהיינו כדרכה: **ואחד המזבח**. אפי' שלא כדרכה בעבודת הללו כדיליף לקמן דכל עבודות הנעשות צפנים לגבוה חייבין עליה מיתה בעבודת כוכבים אפילו שלא כדרכה: **ולחשוב נמי** הנעשות מעבודת פנים לשם עבודת כוכבים כדאשכחן צל אסך נסיכיהס מדס וכיון דגמרינן דכל עבודות פנים חייבין בהס אף שלא כדרכה נתיייה נמי: **אמר אביי זורק בכלל ניסוך**. דמתני' דהא קרא נמי ניסוך קרייה: **מנא הני מילי**. דמחייב בהני עבודות אף בשלא כדרכה: **אינו נאמר זובה יחרם הייתי אומר**. באזיו זביחה צא הכתוב לענוש מיתה ודאי בזובח קדשים בחוץ קאמר שמצינו שהזכיר עליהס במקום אחר (ויקרא יז). ולקמן פריך הרי כבר פרשו להס עונש אחר ונכרת דכתיב גבי שחטי חוץ [שם]: **ס"ל לאלהים יחרם**. דצא הכתוב לענושו מיתה דהאי יחרם לשון מיתה דכתיב (ויקרא ט) כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת. וזבח לאלהים כל אלהים במשמע ואפילו שלא כדרכה מדלג כתיבי בשלון עבודה עובד לאלהים צוֹזִיחַה יִחְרַם שמע מינה אפילו אינה עבודה שלו קאמר וכל עבודות שבעולם לכדרכה נפקא לן בהו מיתה מוילך ויעבוד וגו' דמשמע דצר שהוא עבודה לו: **בלתי לה' לצדו ריקן**. ועטל כל העבודות מלעבדה בהן ונתנן לשם המיוחד. משמע דאכל עבודות הראויות לשם קאמר: **לפי שיצאה זביחה**. בפירוש מכלל שאר עבודות שנכללו בכלל וילך ויעבוד ומדה היא בתורה דדצר שהוא בכלל ויצי מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יא אלא ללמד על הכלל כולו יא שאין הכלל הוה מחייב אלא עבודה הדומה לצובח שהוא עבודת פנים. ומהשתא לא נפקא לן דליחייב אהשתחואה שלא כדרכה דלאו עבודה היא צפנים מניין לרבות השתחואה: ה"ג בספרי(י) **ס"ל וילך ויעבוד אלהים אחרים וישתחו להם**. דעל כרחיך לשלג כדרכה קאמר דאי דרכה לעבדה צך בכלל ויעבוד הוא: **עונש שמענו**. דכתיב ביה וסקלתם דלעיל: **אזהרה מניין ס"ל כי לא תשחטוה לאל אחר**. והאי נמי אס אינו ענין לכדרכה תנהו ענין לשלג כדרכה. וספריס דכתוב בהו י' (כי) לא תשחטוה שיבוס הוא דהא מיתה הכא לא כתיבא: **יכול שאני מרבה וכו'**. דנימא השתחואה שיציא מן הכלל ללמד על הכלל כולו יא דמה השתחואה מיוחד שהיא דרך כבוד ויציחה הלא דרך כבוד הוא ומהשתחואה נפקא ליה אלג היא צאתה ללמד על הכלל לומר לך זביחה בכלל היתה ויצאה מן הכלל להקיש לה כל הנכללות עמה ולומר לך מה זביחה מיוחדת עבודה פנים אף כל שהיא עבודת פנים חייבין עליה בחוץ לעבודת כוכבים ומשום דהשתחואה לא נפקא לן מהכא לחיוצא הוצרכה השתחואה לחזור וללכת כדי לדון בענמה לצדה שיתחייבו עליה ואע"פ שאין חייבין כיוצא בה ויצאה זביחה ללמד על הכלל כולו: **סד"א**. האי יחרם אמא לאורויי לן דאי אתרו ביה לקטלא וכרת כי לא אתרו ביה הוא דלגבי שבת ועבודת כוכבים ועריות: ה"ג **ס"ד אמינא אסרו ביה קטלא ולא אסרו ביה כרת קמ"ל: אימא יצאה לן השתחואה ללמד על הכלל**. ומתרכי מגפף ומנשק וכל שהוא דרך כבוד כהשתחואה. ה"א (א) וא קשיא ל' לתנא א"כ וצח למאי אמא תיפוק ל' מהשתחואה דהא עבודת כבוד הוא: **לגופיה**. אמא ולאורויי דאפי' לא שחט שחיטה ענמה לעבודת כוכבים אלא שוחט לעצמו ותשכ בה ע"מ לזרוק דמה לעבודת כוכבים חייב ואפי' לא זרק: **דמחשבין מעבודה לעבודה**. כלומר דמחשבה שהוא מחשב בשעת עבודה זו על עבודה אחרת מחשבה היא להתחייב עליה:

אסורה

מסורת הש"ס

6) נעי' חוס' לקמן סד. ד"ה מקדולים), 3) פ"ז לד': חולין לג. זבחים י, 4) [שמות כ, ד] [דברים ה, 8] [תהלים כג, 1] [נעי' מו"ט, 1] [דברים יז, 10] [שופטים יז ג, 6] ע"י רש"ל שמקיים הני כ,

תורה אור השלם

- י'רבו עצבותם אחר מקדו בל אסוף נסביהם מקדם ובל אשא את שמוהם על שפת': תהלים טו ד זבח לאלהים י'זקרים בלתי ל' לבדו: שמות כב יט 3. וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ול'משא או ל'רת או לכל צבא השמים אשר לא ציותי: דברים יז ג 4. ודו'צאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומת': דברים יז ה 5. כי לא תשתחוה לאל אחר בי י' קבא שמו אל קבא הדא: שמות לד יד

הגהות הב"ח

6) רש"י ד"ה חמא וכו' ודקא קשיא ליה:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) רש"י ד"ה חמא יצאה לן וכו' דרך כבוד כהשתחואה וקא קשיא וכו' י"ל ודקא קשיא וכו':

מוסף רש"י

השוטח בהמה לזרוק דמה לעבודת כוכבים. שלא שחט הבהמה לשם עבודת כוכבים שהיא עובדה בשחיטה. אלא שחב בשחיטה על מנת לזרוק (ע"ז ד: ובעיני זבחים י) דאי שחטה לשם עבודת כוכבים שהיא דעתו לעובדה בשחיטה זו, דבני הכל אסורה דהא זבחי מנשים הוא, אלא בשלג היה מתכין להיות שחיטה זו עבודה לעבודת כוכבים אלא שחטה לעצמו על מנת שיעבוד העבודת כוכבים צוריקת דמה או בהקטר חלבה (חולין דט).